

عنوان مقاله:

بررسی تغییر الگوی کشت از مرکبات به خرمای پیارم از دیدگاه آب مصرفی و سود اقتصادی در منطقه قیر و کارزین استان فارس

محل انتشار:

سومین همایش ملی مدیریت آب در مزرعه (تقاضا محوری آب) (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه اوستاد - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، بخش مهندسی آب، دانشگاه شیراز

رضوان طالب نژاد - استادیار بخش مهندسی آب و پژوهشگر مرکز مطالعات خشکسالی مرکز شیراز

خلاصه مقاله:

با توجه به آن که بیشترین استفاده از ذخایر آبی در جهان مربوط به کشاورزی می باشد، بنابراین در شرایط کمبود آب و خشکسالی به کارگیری روش های صحیح آبیاری و الگوی کشت های مناسب در مزارع باید جزو اولویت های مطالعات کشاورزی قرار گیرد. این مقاله به بررسی اصلاح الگوی کشت باغات، منطقه ی خشک و نیمه خشک قیر و کارزین واقع در استان فارس که به شدت با کمبود آب مواجه است، از دید منافع اقتصادی و بهره وری آب در دو حالت کمبود آب و عدم کمبود آب، در باغ های کوچک با مساحت کمتر از 3 هکتار و باغ های وسیع با مساحت بیشتر از 3 هکتار از مرکبات به خرمای پیارم پرداخته شده است. با توجه به محاسبات مربوط به آنالیزهای اقتصادی به روش نسبت منفعت به هزینه (BCR)، بیشترین BCR مربوط به درخت خرمای پیارم در حالت عدم کمبود آب و در باغات کوچک 1.81 می باشد که 2.44 برابر مرکبات (0.74) بوده است. در تمام حالات بررسی و محاسبه ی BCR این مقدار برای خرمای پیارم بزرگتر از 1 و برای مرکبات کمتر از 1 گردیده است. همچنین نیاز آبی خرمای پیارم و مرکبات در منطقه مورد نظر به ترتیب 24220.9 و 17807.6 متر مکعب بر هکتار در یک سال می باشد اما به دلیل تحمل بالای خرمای پیارم به تنش آبی باغبان قادر خواهد بود فقط 44 درصد این میزان آب (10000 متر مکعب) را برای آبیاری درخت خرمای پیارم به کار ببرد در صورتی که حداکثر تنش آبی که میتوان به درختان مرکبات اعمال کرد 84 (15000 متر مکعب) درصد نیاز آبی آن ها می باشد، بنابراین می توان نتیجه گرفت که جایگزینی بخشی یا تمام باغات مرکبات منطقه ی قیروکارزین با خرمای پیارم هم از لحاظ اقتصادی و هم از لحاظ آب مصرفی، در هر دو حالت کمبود و عدم کمبود آب، به صرفه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

خرمای پیارم، مرکبات، تنش آبی، BCR، قیروکارزین، نیاز آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738232>

